

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 13. Caput S. Ioannis Baptistæ in ferale conuiuium illatum capite
saltatricis vindicatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

petiuit, Theodoricus? Sed diuinitus eo inscio atque inuito hæc accidit mutatio.

§. X III.

Caput S. Ioannis Baptiste in ferale conuiuum illatum, capite saltatricis vindicatur.

Longè ego propemodum dixisse conuiuum illud monstrosius extitisse, in quod allatum est caput Ioannis Baptiste in disco, Matth.
& datum est puella, & attulit matri sue, sal- 14. u.
taticula adulteræ. Non voco caput innocentissimi martyris monstrum, sed conuiuum tamen fuit monstrosissimum. Quis inter fercula cædes, inter pocula vulnera, funera inter conuiua tractauit? pugnare scyphis Thracum est; & occidere in mensis Lapitharum. Herodes illo die, quo viuire & solem videre cœpit, fert sententiam mortis. Salax puella saltat, & pro mercede exigit Prophetæ caput. Mulier adultera sitit, & vult bibere humanum sanguinem. Quis hoc unquam audiuit? quis legit? in regiam mensam, inter natalicias dapes, ferale apportatur ferculum, & in disco apponitur conuiuis caput Ioannis Baptiste? Nonne hæc monstrosa sunt? & omnibus monstribus detestabiliora? Ita capitibus ludunt & illudunt homines, &

260 Cap. VII. Monstra esse à Deo puniente,

Deus capita non feriat, si capita peccent?

Nicepor. Immo ferit. Furibunda enim (verba sunt

l. i. Eccl. Nicephori) & adultera incestaq; adeò illa,

hist. c.20. quæ quidem Herodis habebatur, reuera au-

tem Philippi erat coniux, vita longius acta,

cùm prius filiam & saltatricem acerbo fato

sublatam vidisset, deinde ipsa quoque deceßit:

futuri sæculi iudicio & suppicio reseruata me-

ras ibi, quām citissimè diuinæ iræ fæces, into-

lerabilisq; indignationis Domini calicem hau-

stura. Filia autem eius (dignum enim est, quod

memoria commendetur) talis fuit obitus. Eun-

dum ei quopiam brumali tempore erat, & flu-

uius traiiciendus: qui cùm glacie constrictus

coagmentatusq; esset, pedes eum transibat. Gla-

cie autem rupta, (idq; non sine Dei numine) de-

mergitur illa statim, capite tenus; & inferio-

ribus corporis partibus lasciviens, molliusq; se

mouens saltat, non in terra, sed in undis: caput

verò frigore & glacie concretum, deinde &

conuulneratum, & a reliquo corpore, non fer-

ro, sed glaciei crustis resellum in glacie ipsa

saltationem lethalem exhibit: spectaculoq; co

omnibus præbito, scelestum hoc caput in memo-

riam ea, quæ fecerat, spectantibus renocat.

Quis enim tunc matri eius sensus, cùm ei

jam alterum caput afferretur atque in ma-

nus

nus traderetur? idque non inuisum, ut furerat Ioannis Baptistæ, sed longè charissimum? Nonne & ipsa facinoris sui recordata agnouit diuinæ vindictæ æquitatem, veditque, *qua mensura mensa fuerat, eadēm sibi remetiri?* Sed nihil vident impietate excæcati, percutiuntur, & non corrunguntur. At quamvis pereant, geminum, tamen ex illorum exitio bonum existit: si quidem ostendit eorū interitus, esse Deum iustum & metuendum, neque tamen sine clementia & bonitate. Nam eiusmodi pereuntium supplicia, aliorum sunt exempla.

S. XIV.

Irrisor retorto collo præposterè videns punitus.

Quale etiam fuit illud curuiceruicum pecus, lani infelix imago, homo verè præposterus, de quo in vita S. Ludouici Francorum regis legimus, eum in mirabile monstrum esse demutatum. Inter ceteras Sur. tom. D. Ludouici Galliarum regis virtutes emi- 4. in vita nuit mirabilis quædam moderatio, & vi- S. Ludo- catoria mundanæ vanitatis. Non ille fulge- uici. re in auro, non in purpura atque ostro nitere amabat, sed uestitu communi ac sim- plici regiam tegebat dignitatem. Itaque

S 3 ornatus,